

Telegraful

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Sanctuarul dela Cluj

Credincioșii cucernici de pretutindenea să-și împreune sufletele în rugăciune cu ceice la Cluj se intru-nesc în ziua de 5 Noembrie a. c. pentru a închina Atotputernicului Dumnezeu măreața catedrală ortodoxă, înființată acolo. Sârguesc acolo înalții ierarhi ai bisericii pentru acest praznic, cu mulțime de cler și popor. Tot spre acest scop va fi de față și M. Sa Regele nostru Carol al II-lea.

Sfințirea catedralei din Cluj e menită a se înșira printre evenimentele cele mai însemnate din viața noastră religioasă și națională. Pentru Cluj și pentru eparhia Clujului este fără îndoială un eveniment istoric și un început de viață renăscută.

Măreața catedrală este un monument, care ne face să ne recăstigăm încrederea în noi înșine, încrederea în idealul, care a călăuzit generațiile trecute și e menit a rămânea idealul statornic al generațiilor viitoare.

Catedrala din Cluj nu este numai concretizarea în granit a unei viziuni superbe artistice. Ea este simbolul plastic al misterului din noi și din jurul nostru. E semnul biruinței Ardealului desrobii, al Ardealului muceniceii ortodoxe și naționale și răsplata răbdării creștinești și a eroismului Crucii lui Hristos, purtate de neamul nostru dealungul veacurilor pentru izbăvire.

Ridicată din obolul neamului, prin stăruința fără de preget a harnicului ierarh Nicolae al Clujului, catedrala cea nouă e o predică, săpată în granit, vestind ziua și noaptea pe Hristos și mântuirea Lui în neamul nostru.

Situată în centrul orașului, ea este o mărturie că sfânta lege strămoșească nu vrea să trăiască într'un colț retras al vieții, nici în subsolul conștiinței, nici pe bolta sufletească ca un meteor, ci este centrul vieții și soarele care o încălzește și prin care

ni se face accesibilă revelațiunea lui Dumnezeu și darurile Lui.

Sfințirea catedralei în anul marelui mobilizări sufletești a păturii intelectuale din Ardeal, e o indicație că noua casă de rugăciune a neamului e chemată a fi un factor de renaștere morală națională.

Când ușile catedralei se deschid, trebuie să intre închinători cu idealuri înalte.

Miile de închinători cari vor trece pragul noului sanctuar, vor auzi acolo acordurile tainice ale unei simfonii divine. Ceice au urechi de auzit, vor simți că în acea simfonie divină se contopesc bătăile inimii omenești și ariile misterioase ale sufletului, înfiorat de prezența Duhului lui Dumnezeu.

Și ochii credinții vor vedea că pe columnele puternice ale catedralei se razimă scara lui Iacob de de mult, pe care suie și coboară îngerii lui Dumnezeu, ducând aspirațiile închinătorilor la Tronul ceresc și cobo-

rând de-acolo mângâiere și inspirație.

Mulțimea și varietatea materiei din care e construită măreața catedrală, va fi interpretată de închinători că împărăția lui Dumnezeu utilizează orice material, care este consacrat Mântuitorului nostru.

O catedrală mare cere și idealuri înalte.

Cugetătorii creștini de azi au convingerea clară că religia e viață și singura viață, în sensul nobil al cuvântului, în care se reflectează veșnicia. Nu este resort al vieții, al simțirii, al cugetării și al voinții, pe care religia să nu-și imprime pecetea sa.

Catedrala cea nouă e chemată a propovedui cu tărie acest adevăr al unității vieții sub crugul idealului religios.

Dorim ca noua catedrală să fie centrul pentru o cât mai bogată și mai desăvârșită elaborată expresie a tradiției cultului ortodox și a adevărului, pe care se întemeiază sfânta noastră biserică!

Dorim ca noul Sion să fie un factor puternic pentru renașterea morală a Cetății, în care s'a înălțat, a statului și a neamului nostru!

datori să le respingem și să le condamnăm, asigurându-Vă din nou de încrederea noastră deplină și de devotamentul nostru fără margini.

Incălziți de convingerea supremă, că Biserica noastră numai pe temeiul și în cadrele așezării sale autonome de astăzi își poate împlini marea ei misiune divină în mijlocul neamului românesc, mirenii Mitropoliei ardelene sunt hotărâți să Vă urmeze fără șovăire pe drumurile luminoase ce i le arătați, să lupte fără preget pentru idealurile ce le reprezentați, și să colaboreze printr'o acțiune însuflețită la biruința acelei conștiințe religioase, care frământă astăzi viața Ardealului ortodox, în nădejdea renașterii de mâne a Bisericii noastre întregi.

Cluj, din ședința comitetului central de direcție, ținută la 25 Octomvrie 1933.

Cu profund devotament

Ioan Mateiu,
secretar.

Sextil Pușcariu,
președinte.

Apărând autonomia Bisericii

— O adresă omagială. — Incredere și devotament. —

Comitetul central de direcție al „Frăției ortodoxe române” a trimis I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului următoarea adresă:

Nr. 40/1933.

INALT PEA SFINȚITE
PĂRINTE MITROPOLIT,

Comitetul central de direcție al asociației noastre, examinând în ședința plenară ultimele evenimente bisericesti, cari au culminat în alegerile episcopale din zilele de 19, 20 și 21 Octomvrie a. c. a luat act cu mare satisfacție de atitudinea demnă și rolul hotărâtor pe cari I. P. S. Voastră le-ați avut și

de astădată în desfășurarea lor favorabilă. Exponent strălucit al autonomiei bisericii noastre, apărător neînfricat al existenței ei în fața curentelor ce o primejduesc, triumfător fericit în impunerea respectului ce i-l datorează Țara și organele ei, noi vedem în persoana I. P. S. Voastre chezașia sigură și neîntrecută a integrității celei mai mari moșteniri, din câte ni-a lăsat nemuritorul Andrei Șaguna.

În acelaș timp însă, luând act cu legitimă tulburare de campaniile injurioase pe cari anumite ziare de rea credință, manifest dușmane Bisericii le îndreptează în contra I. P. S. Voastre, noi ne socotim

CONGRESUL MISIONAR. — La Chișinău s'a ținut săptămâna aceasta al patrulea congres general misionar sub patronajul I. P. S. Mitropolit Gurie al Basarabiei. Spre deosebire de anterioarele congrese misionare ale clerului pastoral, recentul congres a avut referenți profesori dela facultățile teologice din București și Cernăuți. Așteptăm să se publice conferințele rostite de către I. P. C. Iuliu Scriban, Nichifor Crainic, G. Savin, Arhiepiscopul Tit. Simeonia, Gala Galaction, N. Bulatu și P. S. Grigorie Comșa, pentru a avea o perspectivă clară asupra misiunii interne și externe, dela a cărei rezolvire atârână viitorul bisericii.

Misiunea este extensiunea iubirii creștine în lume prin toate mijloacele care stau la îndemână bisericii lui Hristos. Imprejurarea că profesorii de teologie simțesc nevoia misionarismului, este un semn îmbucurător, că vor avea să crească pe seama bisericii misionarii de care are nevoie urgentă.

FOIȘOARA

Mici studii istorice

I

Paton despre Șaguna

Paton a fost un călător și scriitor englez, care dinainte de 1848 publicase impresii și observări din drumurile sale. Deși a călătorit la anul 1849! — și prin Ardeal și-a scris despre Ardeal, nici o bibliotecă dela noi nu-i are volumul!

Dar în *Kronstädter Zeitung* din Brașov, din 1863, am găsit niște extrase interesante. (La paginile 44—45; 52). De valoare și pentru istorici!

Paton a vizitat și pe Șaguna, și i-a dedicat următoarele rânduri remarcabile (pag. 52):

„Un bărbat mare, voinic, frumos, între 50 și 60 de ani, îmbrăcat în mătase neagră, purtând barbă. El este una

dintre puținele personalități austro-române, care are cunoștințe literare de preț și duce un traiu fin; și este un apărător zelos al unei situații politice corespunzătoare numărului națiunei sale; dar el uită că pentru aceasta trebuie să se iea în considerare și proprietatea, și inteligența; și mai uită că el nu este probă despre ce este românul, că el este excepție, nu regulă».

Din ce Șaguna a vorbit cu Paton reese că:

1. știa literatură; și
2. trăia cu noblețe; iar, privitor la politica sa,
3. că nici sărăcia nației,
4. nici puțina ei cultură nu-l împiedecau de-a cere tot pentru poporul său; și, în sfârșit, că printre ardeleni
5. el era o excepție.

Un astfel de om trebuia să fie perfect-conștient de valoarea sa; și avea tot dreptul de-a fi sever cu multiceii pigmei cari i se socotiau, uneori cu nerușinare, egali!

G. Bogdan-Duică.

II

Părerii despre unație

(Cele patru puncte și urmările lor.)

Scriitorii blăjeni-moderni citează mereu ce s'a spus favorabil despre unirea dela 1700. Dar s'au spus și idei nefavorabile! Să le culegem noi, pe rând, la prilejuri!

I. Din T. Cipariu, — «Organul luminării», (7 April 1848).

„Interesul adevărat al Românilor e a se uni între sine din toate puterile, ...și Români dîncoace să fie numai un popor, cu o lege... O lege, lăsând pre cunoștința fiecărui Român cele patru puncte, ce singure despart pe unit de neunit, crezute să fie de aceia cari se simt îndemnați de singură convingerea din tăuntru, fără de a mai redică părete în mijlocul fraților».

Organul luminării o scaldă; nu voia „părete despărțitor”, dar lăsa n ființă cele patru puncte! Era o părere de om șiret în dogmaticis.

Mai românesc a fost alt unit.

II. Păreerea unui unit faimos: „Împăratul Leopold voind a ușura soarta Românilor într'un mod ca acela, cât așezămintele țării să nu se vatem, a îndemnat pre Români să se unească cu biserica catolică. Români s'au plecat îndemnării binevoitoare, ca așa să scape de asupriri.¹ Deci la anul 1700 au ținut sinod mare la Alba-Iulia și împreună cu metropolitul Atanasie s'au unit cu biserica Romei, însă numai în credință,² iară legile și datinele bisericeii resăritene toate le-au ținut.³ Preoții uniților s'au bucurat de multe scutiri, au mai căpătat și bunuri.⁴ —

„Unirea aduse acel bine că Români, amoriți de apăsările trecutului vitreg, prin ea începură a se redeșteptă și a stăru pentru viața națională. Uniții au început a redică școale, a merge la învățătură în Roma...

¹ Deci nu pentru cele patru puncte! G. B. D.

² Tocmai în credință nu s'au unit! Nota Red.

³ Să se însemneze bine cuvântul toate!

⁴ Aceasta importă: elementul economic-material! G. B. D.

Energiile preoțești în plină desfășurare

Cuvintele bune pe cari le încreștăm aci pe seama activității preoțești, nu sunt expresia unui optimism de comandă. Ele sunt rodul contemplării pe teren a multora din stăruințele și faptele acestor prea mult desconsiderați martiri ai idealului.

Să însemnez câteva din cele mai recente. Intr'un sat păstorit de un venerabil bătrân al cărui trup poartă toate urmele luptelor și suferințelor din trecutele vremuri grele, se poate auzi Dumineca după biserică cum un credincios care a fost la biserică e întrebă de unul care nu s'a putut duce: Ce evanghelie s'a citit astăzi? Evanghelia despre fiul văduvei din Nain bătrânul preot o talmăcește cu lacrimi în ochi și în glas credincioșilor cari plâng în rând cu el. Cine poate simți mai mult ca un bătrân, care însuși și-a pierdut un prea iubit fiu, durerea atâta de adânc omenească a văduvei din Nain? Odată pe săptămână, Vineri seara până la ora 10-11, venerabilul patriarh, care ar avea atâta lipsă de bine meritaată odihne, cu ei despre credinții și tănuște, cu ei despre cele sfinte, despre cele netrecătoare, despre cele cari sunt temelia înșelătoarelor ceasuri din viața pământească.

În acelaș ținut, pe alți doi păstori mult mai tineri i-am auzit predicând improvizat cu ocazia unei sfinte taine bisericesti cu căldura unei convingeri de adâncimi mistice, cu accentul inimii care vede realitatea dumnezeiești mai luminoasă decât lucrurile văzute cu ochii senzibili. Predica lor, care nu se mai lasă așteptată numai la Paști și la Crăciun, ci se aude la cea mai neînsemnată ocazie, nu mai e o predică numai despre silințele omenești, ci mai ales despre harul dumnezeesc. Aceasta e realitatea centrală în predica nouă, aceasta e fântâna din care și pompează inspirația preoții astăzi. În predică și în discuții îi simți la curent cu problemele vremii discutate în cărțile, revistele și zetele bisericesti cele mai noi, îi simți în contact cu cartea, ageri la spirit, bine informați, preocupați de întrebările actuale. Pare că n'au părăsit nici un moment băncile școlii, ci au continuat strănirul studiului.

„O parte din Români nu au voit să primească unirea. Biserica acestora remase și de aci încolo asuprită, nedreptățită de toți.”

În curs de 83 de ani a fost ea fără episcop; preoții și credincioșii ei avură multe de suferit.

„Românii, cari până aci au fost una și la bine și la rău, de aci încolo sunt rupți în două și de multe ori împărțiați între sine, cașicum nu ar fi frați de un sânge ceice se țin de o biserică cu ceice se țin de cealaltă.”

„Alte popoară sunt despărțite cu religiunea în 3-4 părți, și tot se au frățeste între sine. Și Românii s'ar fi avut așa totdeauna, decumva străinii nu ar fi semănat cerușe în să împiedece înaintarea lor. Maieștriile străinilor au cășunat câteodată ură și dușmănie între cele două beserici române.”

Ioane M. Moldovanu
Istoria Patriei din Ardeal. Blaj, 1875.
Pagina 75-76, [Ediția II].

Pe care i-l făcu ep. Bobb. G. B. D.
Ioan Bianu este un greco-catolic, fost profesor secundar și universitar în București, fost președinte al Academiei române.

Prin cine, însă? Se știe... G. B. D.

Vor mai fi de sigur și preoți a căror activitate bisericască se restrânge aproape exclusiv la săvârșirea sfințelor taine. Dar oricine a umblat câtăș de puțin sunt excepții. Marea lor majoritatea s'a înrolat cu toată hotărârea în irezistibila campanie de recucerire a sufletelor pentru cele dumnezeiești. Obişnuitele acuze aduse preoțimii că nu lucrează nimic pe terenul pastoral, au devenit azi anacronice și nedrepte. O tagmă nu se judecă după exemplarele excepționale, ci după majoritatea lor.

Acțiunea de ponegrire a preoțimii pe această cale ar trebui să înceteze.

Mai ales nu e permis să se facă aceasta chiar în ziarele bisericesti și religioase. Acest fapt denotă aroganța sau invidie și nu se întâlnește în foile nici uneia din celelalte tagme. Urmările lui pentru prestigiul preoțimii în mijlocul credincioșilor sunt dezastruoase de rele.

Se cuvine dimpotrivă o apărare a prestigiului preoțesc în scris

Probleme, fapte, comentarii

Pomenirea mitropolitului Andrei Șaguna.

Sub acest titlu și pentru pomenirea a 60 de ani dela moartea marelui mitropolit, a apărut un caet comemorativ de o eleganță surprinzătoare și cu un conținut condensat dar extrem de substanțial, lucrat în tipografia Arhidiecezană din Sibiu. În prima linie trebuie să subliniem forma desăvârșită, luxul hârtiei, al clișeelor, al literii, cari fac din acest subțire caet comemorativ una din probele cele mai tari ale tehnicii noastre tipografice.

Placheta aceasta e prilejuită de împlinirea a 60 de ani dela moartea mitropolitului Andrei Șaguna, de aceea îmbracă deosebită sărbătorire care lasă o atât de plăcută senzație.

În cuprins semnează: profesor Dr. I. Lupaș, Dr. D. Stăniloae și N. Colan. De asemenea sunt date aci opiniile înalților noștri ierarhi despre mitropolitul A. Șaguna și un bogat reportaj asupra serbării semi-

Notă. Pe când tipăriă rândurile citate, binecunoscutul autor eră profesor gimnasial. Cartea lui, deci și textul citat, fusese aprobat de „Comisiunea școlastică arhidiecezană” a Blajului.

III. Părerea altui unit. „Micul (Samuil) se născu în confesiunea gr.-catolică, fu crescut în Blaj, și de atunci în toată viața sa și-a iubit confesiunea.

„Micul, însă, cași Șincai, știe că cele patru puncte dogmatice, în care se uniră Românii cu biserică romano-catolică și în care, prin urmare, diferiu de greco-orientali (ortodoxi) «necum neînvațății, deară nici cărturarii lă înțeleg, ci numai pleve vorbesc; el, cași Clain (Micul) episcopul, unchiul său, cași Șincai și P. Maior, cași toți Blăjenii luminați din aurora seculului al XIX, cunoștea tot răul fatal produs prin unire, adică despărțirea națiunii în două părți separate, ba de multe ori inimice; din această cauză mult își sfărâmă capul, mult se năzuia — el și neunească corpul națiunii greu lovit prin acea fatală despărțire. El nutriă idea lui Cichindeal care zice: „Să fim noi toți Românii una-una, să ne iubim ca frații; nu e aci grec, seau Latin unit seau neunit...”

Citat: Șincai, Cronica, la a. 1514.

și oral. Să înmulțim iubirea între slujitorii altarului, ca fiecare să sufere și să reacționeze când e batjocorit unul sau altul între ei. Aceasta nu însemnează că trebuie să ne închidem ochii la defecte și să ne închipuim că totul e în activitatea actuală a preoților desăvârșit. Aceasta nu e cazul nici măcar la cei mai buni și mai vrednici. Treptele de perfecționare sunt infinite, poate mai infinite ca cele de decădere. Indumnezeirea nu e o noțiune care își are o limită la care, odată ajunși, ne putem declara satisfăcuți. Dar defectele să ni le remarcăm între noi în spiritul blândei și al discrețiunii, iar îndemnul spre un mai bine care rămâne pururea posibil, să le facem mai mult în formă pozitivă decât negativă, mai mult zugrăvind chipul spre care tindem decât indicând, cu rictusul scepticismului sau cu veninul invidiei, ceace nu s'a realizat încă.

Mulțumind lui Dumnezeu pentru cât ne-a ajutat să realizăm, să ne îndemnăm fără încetare a face mereu și mai mult.

Azi Dumnezeu ni-a deschis gura să-L propovăduim cât mai fără de încetare. Să-L rugăm și să ne îndemnăm acum a ne conforma viața cu cuvântul pe care-l propovăduim. D.

centenarului lui Șaguna, serbări cari au avut loc la Sibiu și Rășinari, în anul 1923.

Piozitatea care o fac admiratorii — și cine poate face altceva — marelui ierarh constituie pentru aceste vremuri unul din gesturile cele mai impresionante.

Bucuria noastră o mare. «7. N».

Cu iubire. P. Cucernic nostru protopresbiter din Iliia ne trimite o întâmpinare la articolul nostru „Mai mult simț educativ”. Dar noi n'am acuzat pe nimeni, ci am dat numai îndemnul de a pregăti întrunirile organelor și societăților noastre bisericesti astfel, ca din ele să isvorască cât mai noi foloase sufletești. Noi avem sub ochii noștri suprafața întregii vieți bisericesti și an de an ni se dă să vedem cum decurg sutele de întruniri ale comitetelor și adunărilor parohiale și protopresbiterale, precum și ale diferitelor noastre societăți bisericesti. Din acest vast material de ob-

una trebuie să fie nația românească” și „voi, Românii, pentru cari scriu, nu vă despărțiți între voi înșivă, pentru desclinirea legilor nălucite”.

«Aceasta a fost adevărata cauză a procesului său, în urma căruia a fost silit a părăsi Blajul; căci seau ai săi, Blăjenii, adică episcopul Bobb și ceilalți călugări, nu-l înțelegeau, seau nu voiau să-l înțeleagă”.

Ioan Bianu
Viața și activitatea lui Maniu Samuil Micul, alias Clain de Sadu, București, 1876, p. 24.
p. conf. G. B. D.

Pe care i-l făcu ep. Bobb. G. B. D.
Ioan Bianu este un greco-catolic, fost profesor secundar și universitar în București, fost președinte al Academiei române.

Sărbătorirea părintelui Dr. Lupaș. Mișcări, 1 Noemvrie 1933, s'au împlinit 25 de ani de când profesorul I. Lupaș membru al Academiei române, a ieșit din mormânt la Seghedin, în care-l închiseseră ungurii pentru scrisul lui răscolitor de conștiință națională românească. Intrucât ilustrul academician, înscă la „Astra” și conferențier la Sibiu în 8 Noemvrie a. c. ora 6 seara, intelectualitatea din orașul și județul Sibiu îl va sărbători prin o masă frățescă dată în aceeași zi la ora 8 seara, la restaurantul Bulevard.

servație a realității am scos îndemnul stilizat în articolul nostru, de a desbrăca acele întruniri de prea mult formalism și de a le da în schimb mai mare importanță educativă, așezând de ordin spiritual și angajând cât mai multe suflete la soluționarea lor. Să nu uităm nici când adevărul că scopurile bisericii și ale tuturor organelor ei sunt identice cu scopurile evangheliei; prin urmare orice fel de organizație și vedure bisericască trebuie să aibă în vedere pe acestea. Să avem destulă auto-critică pentru a recunoaște că adeseori trecem alături de ele și ne oprim prea mult la chestiuni formale.

Totuși constatăm și în această privință îmbucurătoare progrese pe alocurea. Bună oară adunările protopresbiterale noastre s'au smuls din formalismul lor vechi și tind să devină din ce în ce mai mult instrumente de îndreptare și fructificare a vieții noastre bisericesti. O schimbare și mai radicală s'a petrecut cu adunările eparhiale din mitropolia noastră. Ieșind din faza când discutau aproape numai statute și regulamente, ele abordează astăzi an de an chestiunile mari dela cari atarnă progresul real al bisericii.

Intr'un alt articol, din acest număr al ziarului nostru, se arată înțelegerea mereu crescândă a preoțimii noastre pentru ceea ce este esențial în sacra ei misiune. Predica ei se umple de har și de ungere religioasă, pastorația ei se inspiră din suflarea de viitor a Duhului sfânt.

Luăm cu plăcere în cunoștință, că și la Iliia, în ziua constituirii „FOR”-ului, din zorile dimineții și până la sfințitul soarelui s'a desfășurat un program, nepublicat, trăind o zi în adevărată viețuire duhovnicească: sfântă liturghie cu predică, parastas pentru cei adormiți în Domnul, adunarea „FOR”-ului, întru înnoșarea cuvântului din părțile locului, vecernie cu meditație religioasă. — Noi avem toată încrederea în destoinicia protopopului de acolo, care este impresionat de îndrumările nouă ale vieții noastre bisericesti și, cunoscând nevoile vremii, își pune tot sufletul în îndeplinirea misiunii sale.

Dragostea de păduri se menține. — Legea de organizare, a bisericii ortodoxe române, din 1925, spune în Art. 4: „După dreptul canonic și în conformitate cu constituția țării, biserică ortodoxă română își reglementează, conduce și administrează, prin organele sale proprii și sub controlul statului, afacerile sale religioase, controlul, fundamentele și epitropoști...”

Art. 39, din aceeaș lege, declară «Fondul religionar greco-ortodox din Bucovina» drept „fonduri speciale de sine stătătoare” sub numirea de «Fondul bisericesc ortodox român al Bucovinei»; iar Art. 40 dispune: „Fondul acesta este persoană juridică și va fi administrat prin consiliul eparhial, sub președinția Arhiepiscopului și Mitropolitului Bucovinei, care-l va reprezenta în justiție și în toate actele sale”.

Alt articol al legii rezervă statului dreptul să-și exercite controlul și supravegherea prin ministerul de agricultură și domenii și prin ministerul de culte.

Legea este, va să zică, precisă și clară.

Totuși, încă din anul trecut, guvernul face încercări de etatizare a fondului bisericesc ortodox român din Bucovina. Opunerea hotărâtă și energică a bucovinenilor, ca și a întregii biserici ortodoxe române, zădărnicește încercarea.

Acum se vestește din capitală reluarea încercării de etatizare a fondului, sub formula încheerii unei convenții privindurilor statului, în administrare, întreaga avere a fondului, pe timp nelimitat.

Proiectul elaborat în birourile Casei pădurilor, și urmărind etatizarea fondului, este în posesiunea Consiliului epar-

hial al Bucovinei; ear adunarea eparhială va avea ocazie să rostească din nou: voința bisericii bucovinene pentru respectarea autonomiei sale și a averilor ei, pe temeiul legii speciale dela 1925.

Petroșanii ortodocși au avut două zile de intensă și variată lumină sufletească: constituirea despărțământului protopopesc al «*Frăției Ortodoxe Române*» și adunarea «*Oștii Domnului*» din Valea Jiului și a Streului. La sărbătoarea fiecăreia dintre aceste două asociații au luat parte și delegații celeilalte.

Deosebit de îmbucurător este răsunetul, pe care chemarea părintelui protopop I. Duma o a trezit în sufletul credincioșilor, mai cu seamă într'al intelectualilor, în vederea organizării „F. O. R.”-ului. Sala de spectacole a Casinoului muncitorilor era fixată de lume, când părintele protopop a prins să arate imperioasă necesitate a lucrării elementului laic pe terenul moralizării masselor, — la braț cu membrii clerului, cum s'a făcut totdeauna în trecutul neamului românesc. Evocarea cazului fostului patriarh al Constantinopolei Nifon, din vremea voievodului Radul cel Mare (1496—1508), care a convocat la adunarea sinodală de organizarea mitropoliei Ungro-Vlahiei și a celor două episcopii sufragane pe „toți egumenii dela toate mănăstirile și tot clerosul bisericii, cu Domnul și cu toți boerii, cu preoții și cu mireni”, a fost revelatoare.

Plecând apoi dela faptul acesta, părintele Duma a comemorat pe incomparabilul Arhiereu, mitropolitul Șaguna, cu prilejul împlinirii a 60 ani dela moartea sa, — punând în evidență meritele lui pe tărâmul bisericesc, școlar, cultural și național politic.

Apoi s'a ales conducerea despărțământului protopopesc al F. O. R.-ului, în care sânt reprezentate toate profesiunile credincioșilor noștri din bogat învrăstata vale a Jiului: profesori, ingineri, institutori, funcționari administrativi și particulari, militari, mineri, etc., în frunte cu venerabilul membru al adunării eparhiale, ing. *Iosif Iancu*, inspector general.

A urmat apoi, în biserică, un bogat concert religios, dat de corurile mixte ale parohiilor *Petroșani* (diriginte dl *Gh. Miha*) și *Petrila Poeni* (dl *Bielushek*), cu o ultimă forță de cucerire artistică. În fine profesorul *Gh. Ghiță*, membru al comitetului eparhial al „F. O. R.”-ului, a vorbit inimicos și captivant despre îndreptățirea istorică și morală a existenței „Frăției”, insistând asupra perspectivei optimiste ce se deschide acestei organizații. „Dupăcum în Italia a salvat națiunea ideea de ordine romană cuprinsă în fascism, iar în Germania face operă similară ideea de rasă, în țara noastră nu se poate găsi altă idee mântuitoare decât ortodoxia tradițională, culturală, dominantă”.

La săptămână s'a ținut adunarea «*Oștii Domnului*», cu participarea părintelui *Gh. Secaș*, dela centru. Au participat ca vr'o trei sute de „ostași”, și o mare mulțime de poporeni neînregimentați în „Oaste”. Conducătorul din Jiu al mișcării acesteia viu-făcătoare, protopopul I. Duma, a ținut să dea un cuprins bogat adunării, să pună probleme, — pe lângă *trăirea frățescă în Isus Hristos* a fraților. După sfânta liturghie slujită, în sobor de 9 preoți, la care s'au cuminecat și cam 80 de ostași și a predicat cu putere multă părintele *Secaș*, iar cântările au fost executate frumos de corul mixt al „Oștii” din *Petroșani* (diriginte dl *T. Bolosân*), — preoții și credincioșii au purces, având în frunte steagul și muzica Centrului de instrucție 7 jandarmi, în rânduri bine disciplinate, la Crucea pe lângă judecătoria. Aici a citit protopopul Duma o rugăciune, apoi a vorbit, călduros, părintele *T. Ioanovicu* despre sfânta cruce, iar muzica a intonat „rugăciunea”.

După masa comună, la care s'au ospătat 70 de frați grațuit, s'a cântat „Impărate ceresc”, părintele *Secaș* a spus o rugăciune, iar părintele protopop I. Duma a deschis adunarea, arătând chemarea „Oștii” și situația ei canonică în biserică noastră. Apoi s'a dăpănat programul: o cântare de cor (sau duet), o declamare, o cântare executată de toată adunarea și o cuvântare. Au vorbit: pâr. *Cor. Drăgan* despre „Oastea și sfințele Taine”, — pâr. *Const. Zoican*: „Oastea și ideea de stat și națiune”, — apoi *Heana Toll* despre dragostea lui Dumnezeu către oameni. După o cântare a corului „Oștii” din *Lupeni* a cuvântat, înflăcărat, părintele *Secaș*, arătând că datoria ostașilor este să adore și să propovăduiască pe Isus cel răstignit.

S'a predat după aceea piesa în două acte: «*Hazail*», de maica *Irina Lecca*, — cu subiectul din zilele răstignirii și învierii Domnului. Efectul acestei piese a fost covârșitor, lacrimile innecau pe spectatori, —

și ea a trebuit să fie repetată, pentru elevii de școală (cu mulți părinți prezenți) după câteva zile.

Adunarea s'a închis la ora 6, — dar ostașii au plecat, cântând, iar la biserică, — unde s'a slujit vecernia și s'au cântat cântări de-ale „Oștii”...

Puterea credinței ortodoxe a strălucit, cu flăcări prelungite, în bezna de iad a tuturor involburărilor de curente distructive, — și lumina ei stăruie încă, în inimi, în poveștile credincioșilor, în comparația cu alte manifestări similare.

„F. O. R.”-ul și „Oastea” au sfânta datorie să alimenteze neîncetat focul aprins, în Valea Jiului.

Un F. O. R.-ist «ostaș»

Conferență preoțească s'a ținut în 18 și 19 Octomvrie a. c. la *Brad*, în centrul protopopiatului *Zarand*, cu participarea mai tuturor preoților din parohiile noastre.

După serviciul divin, — în 18 Oct., la care a cântat corul plugarilor din comuna *Rișca*, instruat de cântărețul bisericii din *Brad*, dl *Țurcan*, și după predică, — s'a slujit parastas pentru răposaii protopopi și preoți ai *Zarandului*. Au urmat, la școala primară, prelegeri din religie, ținute în cl. III și IV, de părintele *V. Perian*, pe temeiul metodului școlii active.

În după amiaza zilei s'a desbătut asupra felului cum s'a ținut slujba în sfânta biserică, asupra predicii și a prelegerilor din religie.

Tema, „Rolul așezămintelor religioase în domeniul vieții religioase-morale a satelor”, a fost tratată de preoții *Iosif Tisu junior* și *Ștefan Perian*, cari au adus câtevailde grăitoare despre roadele activității pastorale în unele parohii de-ale noastre.

În ziua următoare, după utrenie și predică rostită de părintele *Iosif Tisu sen.*, s'au citit lucrările: *Metodele pentru înființarea Oștii Domnului*; *Inființarea de: Case culturale, Coruri religioase, și Reuniuni de femei*.

Privitor la timpul când să se publice temele conferențelor preoțești, ar fi de dorit ca *Asociația clerului* să aibă în vedere și situația parohiilor de munte, — greu de umblat în preajma iernii, — și să anunțe totdeauna mai de timpuriu programul conferențiar, pentru ca astfel prelegerile să poată fi pregătite și ascultate, înainte de luna lui Noemvrie, de toți cei interesați.

Correspondent.

Testamentul Nou în mâna tinerimii școlare. Cine cunoaște bogăția învățăturilor din Noul Testament și din întreaga Biblie, își poate da bine seamă, de rolul sfinței cărți în educarea tinerelor mlădițe.

La lumina ce se desprinde din paginile sale, se formează caracterele care nu se clintesc la adierea ispititoare ale veacului.

De o viață sufletească intensă nu se poate vorbi decât la aceia, cari se hrănesc zilnic din Cartea Cărților.

Câte binefaceri, de natură spirituală, nu se revărsă dintr'însa, în sufletele omenești!

La noi, actualmente, se simte poate mai mult ca ori când necesitatea popularizării Sfinței Scripturi.

Până vom ajunge în starea fericită ca Biblia să formeze hrana zilnică a fiecăruia, vom căuta ca la orele de religie să se sâdească în tinerime cât mai multă dragoste pentru sfânta carte.

În clasa I și a II-a secundară, programa analitică prevede material pentru studiul religiei, care în întregime este luat din Biblie. Când se predă elevilor lecția nouă, se citează părți din sfânta Scriptură, ear acasă elevul, citindu-și lecția, și urmărind textul biblic, va constata bogăția de învățături ce se adăpostește pe paginile dumnezeiești cărți.

În acest fel, școlarul nu se va putea despărți nici mai târziu de Biblie, când pașii lui se vor îndrepta spre birou, spre fabrică șcl.

Noul Testament nu poate să lipsească dintre cărțile tinerilor, ci să le fie permanent tovarăș începând din viața școlară.

George Șerbu, catehet.

Conferență preoțească. Conferența de toamnă a preoților din protopopiatul *Săliștei* s'a ținut în *Săliște* în ziua de 24 Octomvrie a. c. cu un bogat program din domeniul vieții religioase practice.

După sfânta Liturghie și invocarea Duhului sfânt, părintele protopop *Dr. D. Borcia* în cuvântul de deschidere într'o largă expunere stăruie asupra activității, misionare — în cadrele asociațiilor

religioase. *F. O. R.*, *Sf. Gheorghe* și *Oastea Domnului* — și catetice — în școala primară — a preotului, pentru formarea personalităților creștine, prin educația creștinească și bisericească a tuturor fiilor bisericii de orice cultură, de orice rang social și de orice vârstă.

Pentru o integrală educație se insistă asupra armonioasei conlucrări între membrii asociațiilor religioase.

Părintele *N. Ilea-Topârcea*, a ținut o lecție practică din religie cu elevii clasei a IV-a tratând subiectul: „Fiul cel pierdut”.

Părintele *I. Isacu-Săliște*, face darea de seamă asupra valoroasei opere: *Dogmatica bisericii ortodoxe răsăritene* de *H. Andrutosos*, traducere de *Dr. D. Stăniloae*.

Părintele *I. Bologa-Gurarăului*, face darea de seamă asupra lucrării părintelui protopop militar *I. Dăncilă*, „*Ve-ghează*”.

În jurul lecției practice și a dărilor de seamă s'au încins frumoase discuții din domeniul metodei religioase, a dogmaticii și pastoralei creștine.

În cele două locuri vacante din scaunul protopopesc se aleg cu unanimitate de voturi, preoții: *Al. Vlad* și *A. Flucș*.

De încheiere s'au pus în discuție chestiuni practice pastorale și administrative.

Sărbătorirea Domnului profesor Ioan Lupaș

La 1 Noemvrie 1908 *Ioan Lupaș*, pe atunci profesor tânăr la Seminarul „*Andreian*” din *Sibiu*, părăsea temnița din *Seghedin* în întunerecul căreia trebuise să stea trei luni pentru articolul „*Toate plugurile umblă...*” publicat în revista „*Țara Noastră*” din *Sibiu*, în numărul din 1 Aprilie 1907.

Stăpânirea ungurească socotise că o temnița poate deveni mormântul unei credințe cu rădăcini mai adânci ca trupul și sufletul unui om.

Orbită de patimă nu putea gândi că temnița unui tânăr cu o astfel de credință, ca și robia unui popor, e un laboratoriu misterios în care germează forțele uriașe cari vor zdrobi lanțurile și vor sparge carapacea teroarei.

Chiar în temnița profesorul *Ioan Lupaș*, străbătut de fiorul înălțător al iubirii de neam și al credinței în dreptatea imanentă, compune cea mai mare parte din celebra „*Monografie a mitropolitului Șaguna*”, care se resimte în tonul ei plin de căldură și în frumusețea stilului de-o impresionantă înălțime și noblețe în idei și sentimente.

Suferința pentru o cauză dreaptă și mare sublimă, transfigurează, înalță.

Profesorul *Ioan Lupaș* a rămas în tot cursul celor 25 de ani câți s'au scurs de-atunci un model rar de adevărat iubitor al neamului și al bisericii strămoșești, un neostenit slujitor al lor cu condeul, cu graiul și cu fapta, un caracter ferm și sobru, un suflet animat de cele mai curate și înălțătoare sentimente.

Noi cei cari ostenim actual pentru menținerea și înflorirea instituțiilor șaguniene aducem un călduros omagiu de admirație și mulțumită celui cari a lucrat cu atâta inimă și spor pentru ele, celui care și-acum ne dă un neprețuit ajutor. Dumnezeu să-L țină încă mulți ani, fericiți!

Meditație

„Iată acum este ziua mântuirii”
[2 Cor. 6, 2].

Doamne, suferințele mele Tu le știi. Acum am început să cunosc dulceața suferințelor mele. O, cât sântem de nesocotiți față de milele Tale; cât sântem de neînțelegători față de semnele dragostei Tale. Iată mă gândesc la tulburarea mea din mijlocul suferințelor. Strigam atunci cu psalmistul: „Sânt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas stricat” [Psalm 31, 12]. Auzeam vorbele rele ale multora și vedeam spaima care domnea împrejurul meu. [Psalm 31, 13]. Mă vedeam pierdut într'o ceață întunecoasă și străin între cei de aproape ai mei.

O, cât am suferit, până m'ai învrednicit, Doamne Isus, să Te simt lângă mine, adevăratul ocrotitor al meu. Nimeni în lume nu putea face nimic pentru pacea sufletului meu. Am înțeles lucrul acesta și m'am gândit la Tine, dar mi-au trebuit lacrimi multe mi-au trebuit sângerări de inimă, până să mă pot apropia de Tine, Isuse Mântuitorul meu.

Acum știu că în fiecare lacrimă

Statusul romano-catolic maghiar din Ardeal s'a prezentat *Duminecă*, prin o delegație, la subsecretarul de stat al minorităților, la dl *Mihai Șerban*, și a cerut să intervină la guvern pentru punerea în aplicare a acordului intervenit între Vatican și statul român și încheiat de fostul ministru de justiție, dl *Dr. Valer Pop*.

Reprezentanții statusului romano-catolic maghiar se grăbesc — așa se pare — a preîntâmpina o sentință nefavorabilă statusului în procesele ce sânt în curs cu statul român, și de aceea cer ca statusul să fie pus neîntârziat în posesia definitivă a bunurilor administrate. Motivul cererii ar fi, că atât concordatul, cât și acordul *Valer Pop*, consimt la trecerea definitivă a acestor averi în posesiunea bisericii romano-catolice.

Acordul dela *Roma* însă nu e ratificat de parlament; de altă parte, cum se știe, bunurile administrate de statusul romano-catolic maghiar, sânt în mare parte bunuri publice aparținătoare statului și sustrate acestuia sub diferite pretexte. Se mai știe, că la tribunalul din *Cluj* s'a deschis, în legătură cu aceste averi, acțiune penală împotriva conducătorilor statusului.

Dl *M. Șerban* a răspuns, că va supune guvernului cererea reprezentanților statusului, spre a hotărâ.

ce se prelingea pe obrazul meu, lepădam dela mine un gând deșert care mă lega de lume. Știu că în suferințe m'am răstignit față de lume și m'am apropiat de Tine. Știu și propovăduiesc acest lucru.

Dar, Doamne, eu mai știu cât de mult sântem legați de lume. Mă gândesc la mine care mă socotesc și răvnesc să rămân la marginea vieții, — și mă uit la această soră a mea care a căzut în grea boală și pentru care „iată, acum este ziua mântuirii” [2 Cor. 6, 2]. Grele suferințe o așteaptă. Ea le bănuiește și înaintea ochilor ei luminoși se învârtesc vijelios toate întocmirile vieții. Deprinsă cu bucuriile anilor ei tineri, nu știe și nu poate înțelege că Tu ca un Părinte bun Te porți cu noi. „Și care este fiul pe care nu-l pedepsește Tatăl?” [Evrei 12, 7]. Ea simte că Tu, Doamne, o cercetezi. Dar ea, în nesocotința ei, vede în moarte un dușman. Și se teme. Ea se ascunde, însă. Am fost de câteva ori la ea. Ii și vorbeam, — dar despre moarte nu cutezam a-i pomeni. Ea pare că nici nu se gândea la moarte. Și totuși groaza o chinuiește. Și, Doamne, mă doare inima când văd că se încapăținează să stea departe de Tine chiar în

zilele în care Tu o cercetezi. Mă cutremur la gândul că ea ar perde înzadar această „vreme potrivită” și nu s'ar folosi de „ziua mântuirii” ei. Și eu aș vrea să-i vin în ajutor. Dar mi-e teamă de des-nădejdea ei. Întărește-mă, Doamne, și arată-mi calea pe care să-mă apropii de sufletul ei și cu ajutorul Duhului Tău s'o fac să înțeleagă că ea e în grija și „cercetarea” Ta, că trebuie să se gândească la sufletul ei, pentru care se apropie „ziua mântuirii”.

Ea e departe de aceste gânduri. Teama de moarte îi tulbură judecățile și n'are nici-un sprijin în lume. O, cât de ușor se pierde omul cu firea! Cât de mult îi place să se amăgească și cât de dușmăni îi este această amăgire de sine! Ce să zic de această soră scumpă, smulsă din mijlocul bucuriilor tinereții sale, — ea care nu s'a gândit niciodată că noi „trecem iute și zburăm” [Psalm 90, 10]. Cum va învăța ea să moară? Cum va învăța ea să-și numere zilele pe care le mai are, ca să capete o inimă înțeleaptă? [Psalm 90, 12].

Eu mă tem, Doamne, că ea se va stinge în des-nădejde ca o luminare în fum negru. Mă tem că nu va putea să socotească moartea ca o chemare a Ta, o chemare „acasă”, iar zilele ce le mai are ca o „vreme potrivită” pentru mântuire prin pocăință și rugăciune. Vremea tinereții o leagă de privilegiul lumii...

Eu, însă, Doamne, abea aștept să-i pot spune adevărul Tău cel izbăvitor, și să înțeleagă că „cetățenia noastră e în ceruri” [Filipeni 3, 20]. O voi ajuta să privească înainte și să alege spre fintă pentru premiul chemării cerești, care este la Tine, Doamne, Isuse Hristoase [Filipeni 3, 13—14].

Nicolae Vonica.

INFORMAȚIUNI

Act de mulțămire. Biserica noastră din Nădăștia de jos, protopopiatul Hunedoara, a fost dăruită ani de-a rândul, cu luminări și diferite obiecte, de către bunul fiu al bisericii, marele comerciant din Cluj: dl Valer Pascu și nobila sa soție Minerva Pascu născută Macrea. Acum, mai nou, aceste suflete ni-au donat două splendide sfeșnice la icoanele împărătești. Darurile, în valoare de câteva mii lei, ni le-au închinat într-o pomenirea părinților, adevărații socriilor, răposați: Nicolae Macrea și soția Ana. — Imi împlinesc o datorie, când în numele credincioșilor, aduc, și pe această cale, profundă mulțumire marinimoșilor donatori, rugând pe Dumnezeu, să le răsplătească faptele mari și frumoase; ear pe scumpii lor răposați Nicolae și Ana să-i odihnească cu dreptii. — Pr. George Rain.

Știința de carte în masele popoului se arată — cu cifre grăitoare — în Anuarul învățământului primar, o lucrare de aproape 900 pagini tipărită anul acesta prin ministerul instrucțiunii. Deosebit interes, și material de meditat pentru conducătorii școlii, trebuie să prezinte situația neștiutorilor de carte. Anuarul ne spune că: în Basarabia sânt 59% la sută analfabeți, în vechiul regat 39%; ear în Ardeal o situație, mai puțin tristă, cu 32% la sută analfabeți. Terenul de muncă prin urmare este vast d'ajuns.

ȘTIRI LOCALE

Obșnuitele conferențe publice, din sala prefecturii județene, se încep Duminică, în 5 l. c., ora 6 seara. Conferențiază vicepreședintele Asociațiunii, dl Dr. Gh. Preda despre: Lupta contra criminalității.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Nr. 9—10, pentru Septembrie—Octombrie 1933, a apărut cu următorul conținut: Prof. Nicolae Colan: Alegerile episcopale. Ștefan

Metes: Lămuriri privitoare la revoluția lui Horia. Dr. Nicolae Terchilă: Biserica protestantă în Germania lui Hitler. Diaconul Nicolae I. Popoviciu: Inceputurile nestorianismului. Dumitru Călugăr: Programă analitică a învățământului religios: Materialul împărțit pe trimestre, luni, săptămâni și ore. Prof. Florica Scriban, Arhimandritul P. Morușca, T. Bodogae și N. Colan: Mișcarea literară: De la dignitate du christianisme et de l'indignité des chrétiens. Ortodoxia și românismul în trecutul nostru. Esprit et liberté. Ich glaube. Der grosse Gott. Neculce: Cronică: † Iosif al Caransebeșului. Congresul „Astrei” la Brașov. N. C. și T. B.: Note și informații.

Carte vrednică de citit. Despre cartea de curând apărută: *Tânărul, fie-ți zic, scoală-te*, revista bisericească delă Arad „Biserica și Școala” face următoarea apreciere:

Dionisie Făgărășanu, *Tânărul, fie-ți zic, scoală-te! Indemnuri către tineretul de azi*, volumul I. Carte de 108 pagini. Sibiu, 1933. Prețul 60 de lei.

Dionisie Făgărășanu a fost profesor de religie la liceul românesc din Brașov. A lăsat cele mai frumoase urme în sufletul școlărilor săi. Bărbat de multă învățătură, în felurite ramuri, a știut să facă ramura predată de el una din cele mai dulci și mai vii pentru sufletul școlărilor. Ei i-au păstrat bună amintire și au simțit, în sufletele lor, urmele lăuate de el. Aceasta a băgat-o de seamă și I. P. S. Mitropolit Nicolae, de aceea le-a dat în tipar acum, o parte din ele, însoțite de un cuvânt al său. Bucățile, în adevăr, au toată mireasma unui suflet bogat în simțire și plin de frumoase cugetări. De aceea ele sânt potrivite pentru tot tineretul de azi și pentru alții.

La trecutul diecezei Caransebeșului, volumul I, de Dr. Ștefan Pop, Caransebeș, 1932, Tipografia diecezană. Un volum de 110 pagini. Prețul 20 lei. Despre Gramatica lui C. Loga, Buda, 1822, și fragmente din viața și faptele lui. Reproducere din Foaia Diecezană. Tip. și editura Librăriei Diecezane din Caransebeș. — O broșură de 57 pag. Prețul 12 lei.

„Poporul Românesc”. A apărut Nr. 17 cu numeroase articole și sfaturi îndrumătoare, semnate de dnii: I. Agârbiceanu, Dr. I. Gheorghiu, I. Gr. Oprîșan, G. Vagmistiu, Dr. C. Samson, Gh. O. Botez, ș. a. — Patru pagini cu știri felurite din țară și lumea întreagă, închee numărul. Ilustrații istorice și vederi. Se abonează cu 120 lei anual. — Redacția și administrația: Gara Chitila, județul Ilofv. La cerere se trimite numere de probă.

De vânzare

în apropierea Școlii Speciale de Cavalerie din Sibiu un **loc de casă**. Informațiuni la Librăria Arhidiecezană

Publicațiune

Conform hotărârei adunării generale din 2 Nov. 1933, acționarii institutului de credit și economii „Ajutorul” din Șeica-mare se concheamă la o adunare generală extraordinară ce se va ține la 26 Noemvrie a. c. ora 2 d. a. în comuna Vale, pentru a delibera asupra următoarelor obiecte.

1. Cererea funcționarului demisionat Ion Nistor pentru reintegrare.
2. Alegerea unui funcționar și cashier, precum și stabilirea salariului lor.
3. Alegerea direcțiunii și a comitetului de cenzori.

La adunare pot participa cu vot deliberativ numai acționarii cari întrunesc condițiile art. 17 din statute.

(31) 1—1

Hanzu Ioan

președintele adunării generale.

Ad. Nr. 182/1933.

(59) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Fântâna cu filia Hoghiz, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare, obișnuite în toate parohiile protopopiatului.
3. Birul preotesc (20 l. cereale de fiecare fum de casă, din materă și filie).
4. Sesiune parohială, 12 jugăre.
5. Case parohiale cu dependențe.

Candidații, având întâi aprobarea Preaven. Consiliu arhiep., își vor înainta cererea de concurs, însoțită de actele necesare, oficiului protopopesc Cohalm, rămânând să se prezinte în parohie pentru a face cunoștință cu enoriașii.

Cohalm, 5 Octomvrie 1933.

Alexandru Brotea,
protopop.

Nr. 693 1933.

(56) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Dupăpiatra—Valea-Porcurii, din protopopiatul Zarand, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obișnuită în parohie
3. Jumătate zi de prestație de fiecare fum.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului în Brad

La cererea de concurs se va anexa și incuviințarea Preaven. Consiliu arhiep., că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, la biserică, spre a fi cunoscuți de parohieni.

Brad, la 20 Octomvrie 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Andreiu
protopop.

Un învățacel

se primește în Tipografia arhidiecezană din Sibiu. Să aibă 2 clase secundare absolvate și să fie din familie bună.

Nr. 521/1933.

(58) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Clugud, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 15 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitete împreunate cu acest post sânt:

1. Locuință în natură.
2. Sesiune parohială în mărime de 19 1/2 jug. cad. și folosința cimitirului.
3. Stola obișnuită în parohie.
4. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiune dela Preaven. Cons. Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 12 Octomvrie 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

(30) 1—1

Publicațiune

Epitropia bisericii ort. române din Gușteriță dă pe cale de licitație, cu oferte verbale, punerea scoocurilor la biserică. Licitația se va ține Duminică în 12 Noemvrie la ora 2 p. m.

Gușterița, la 27 Octomvrie 1933.

Ioan Todea,
paroh.

Gheorghe Gilga,
epitrop.

A apărut:

Albumul comemorativ Andreiu Șaguna

Prețul Lei 50

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45, trimițându-se prețul plus spese postale Lei 15 prin mandat postal.

Nr. 277/1933 prot.

(57) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Țapu, protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială de 13 jug. arător.
4. Câte 1 ferd. cucuruz sfărmit și o zi de lucru de fiecare familie
5. Stola obișnuită în tract.
6. 2 stânjini lemne de foc, aduse în curtea parohială.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs provăzute cu toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela Preaven. Cons. arhiepiscopesc, și cu avizul oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Mediaș, 5 Octomvrie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. Mediaș în înțelegere cu cons. parohial din Țapu.

Ioan Crăciun
protopop.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebunțat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Mersul trenurilor

— Gara Sibiu —

	Ploacă spre:	Sosogto dela:
Alba-Iulia	5 ⁰⁰ , 15 ⁰⁰	8 ⁰⁰ , 17 ⁰⁰
Brașov, Făgăraș	5 ⁰⁰ , 12 ⁰⁰ , 19 ⁰⁰	11 ⁰⁰ , 19 ⁰⁰ , 7 ⁰⁰
Cisnădie	8 ⁰⁰	12 ⁰⁰
Copșa-mică	3 ⁰⁰ , 9 ⁰⁰ , 13 ⁰⁰ , 16 ⁰⁰ , 23 ⁰⁰	4 ⁰⁰ , 7 ⁰⁰ , 14 ⁰⁰ , 19 ⁰⁰ , 0 ⁰⁰
Peatra-Olt, Buc.	4 ⁰⁰ , 17 ⁰⁰	12 ⁰⁰ , 21 ⁰⁰
Sighișoara Agn.	17 ⁰⁰	8 ⁰⁰